

Telling the True Story of the World.

3. Try never get drunk outside yr own house
6. Be crazy dumbsaint of the mind
15. Telling the true story of the world in interior monolog
21. Struggle to sketch the flow that already exists intact in mind
30. Writer-Director of Earthly movies Sponsored & Angeled in Heaven
(from Jack Kerouac's List of 30 Beliefs and Techniques for Prose and Life)

Wat Jack Kerouac met zijn dertig regels bedoelde, die hij naar verluidt vast had gespijkerd aan de muur van Allen Ginsbergs hotelkamer in North Beach, is mij nu en dan tamelijk schimmig. Regel drie, waarin hij oproept nooit buiten je eigen huis dronken te raken, brak hij zelf met grote regelmaat en plezier en om *crazy dumbsaint of the mind* te geraken zullen er vast ook andere middelen aan te pas zijn gekomen. En al zitten er rake woorden tussen (regel negentien: *accept loss forever*), sommige regels moet je denk ik zien in de context van Kerouacs tijd en zijn vreemde *state of mind*, zoals het bijna religieuze dankwoord op nummer dertig.

Halverwege de lijst staat: *telling the true story of the world in interior monolog*. Een fascinerende regel voor de schrijver van een toneelmonoloog (of is dat dan een [*monologue extérieur*](#)?) vanwege het woordje 'true'. Want de waarheid in een monoloog is de waarheid vanuit één gezichtspunt en dat is natuurlijk niet de waarheid van de wereld, maar enkel van het personage dat vertelt. En dat personage hoeft zich niet aan de feiten te houden. Liever niet zelfs. Laat je personage liegen want er zijn geen machtiger wapens in de handen van de schrijver dan de leugens van zijn personages.

Al is 'leugen' misschien te sterk in zijn oordeel. Personages creëren, het zijn *nét* mensen, bewust of onbewust hun eigen waarheid. De waarheid die hem het beste uitkomt. Een schemergebied van hele en halve verzinsels die het leven hanteerbaar maken. En door dat schemergebied te betreden kan de schrijver ware waarheden over zijn hoofdpersoon vertellen. Noemt een personage bijvoorbeeld een mager meisje dik, dan zegt dat iets over zijn blik op de wereld en zichzelf.

En al kunnen de woorden van een personage beter worden gewantrouwd, de toeschouwer kan ze niet controleren, heeft enkel de informatie tot zijn beschikking die hij te horen krijgt. Hierdoor krijg je de toeschouwer volledig mee in de leugen. En die leugen, die spannender is dan de waarheid, zorgt voor een extra spanning in je verhaal. Een spanning tussen de eigen waarheid en de ware werkelijkheid. Een spanning die iedereen kent die ooit geprobeerd heeft een draai aan de werkelijkheid te geven. Want laat de waarheid nooit in de weg staan van een goed verhaal. En wellicht zit in de leugen *the true story of the world*.

Fiction is the truth inside the lie.
(Stephen King)